

Sygn. akt II K 258/16

PR Ds. 403.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu – M. K.

po rozpoznaniu w dniach: 21 lipca 2016r., 11 października 2016r., 22 listopada 2016r.
i 22 grudnia 2016r.,

sprawy **M. M.**,

s. A. i K. z d. Ś.,

ur. (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 8 października 2015 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w Ś. oraz przy sobie, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających oraz psychotropowych w postaci marihuany o wadze 77,06 grama oraz amfetaminy o wadze 293,37 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie od nieustalonej daty dziennej miesiąca sierpnia 2015 roku do nieustalonej daty dziennej miesiąca września 2015 roku w Ś., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił:

- P. K.: środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 4 gram, pobierając za to kwotę 157 zł
- W. D.: środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 2 gram, pobierając za to kwotę 100 zł
- M. S.: środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 21 gram oraz środków psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 1 grama, pobierając za to kwotę 1080 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

I. oskarżonego M. M. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w punkcie I., tj. występku z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) i za ten czyn

na podstawie art. 62 ust. 2 tejże ustawy wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) oraz art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci marihuany o wadze 76,69 grama netto oraz amfetaminy o wadze 291,14 grama netto wraz z opakowaniami, zarządzając jednocześnie ich zniszczenie,

III. oskarżonego M. M. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w punkcie II., tj. występku z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i za ten czyn na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. M. przepadek korzyści pochodzącej z przestępstwa w wysokości 1.337 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści siedem 00/100 złotych),

V. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. M. karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 8 października 2015r. godz. 19.30 do dnia 29 grudnia 2015r. godz. 13.48 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę w tej części uznaje za wykonaną,

VII. zasądza od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 400 zł.

Sygn. akt II K 258/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 22 grudnia 2016r. Sąd uznał M. M. za winnego tego, że w dniu 8 października 2015 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w Ś. oraz przy sobie, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających oraz psychotropowych w postaci marihuany o wadze 77,06 grama oraz amfetaminy o wadze 293,37 grama, tj. czynu z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz tego, że w okresie od nieustalonej daty dziennej miesiąca sierpnia 2015 roku do nieustalonej daty dziennej miesiąca września 2015 roku w Ś., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił: P. K. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 4 gram, pobierając za to kwotę 157 zł, W. D. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 2 gram, pobierając za to kwotę 100 zł, M. S. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 21 gram oraz środków psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 1 grama, pobierając za to kwotę 1080 zł, tj. czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budził wątpliwości.

Za czyn I Sąd orzekł wobec oskarżonego karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci marihuany o wadze 76,69 grama netto oraz amfetaminy o wadze 291,14 grama netto wraz z opakowaniami, zarządzając jednocześnie ich zniszczenie.

Za czyn II Sąd orzekł wobec oskarżonego karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. nadto Sąd orzekł wobec oskarżonego przepadek korzyści pochodzącej z przestępstwa w wysokości 1.337 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści siedem 00/100 złotych).

Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 8 października 2015r. od godz. 19.30 do dnia 29 grudnia 2015r. do godz. 13.48 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę w tej części uznał za wykonaną. Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 400 zł.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że aktualnie ustabilizowany tryb życia oraz, że przyznał się do popełnienia czynów.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że już uprzednio oskarżony był karany sędownie. W dniu 24.07.2013r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu wyrokiem w sprawie IIK 114/13 za czyny z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 3 tejże ustawy orzekł wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Wówczas oskarżony posiadał i amfetaminę i marihuanę. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 01.08.2013r. Także oskarżony ponownie posiadał środki narkotykowe i nimi handlował w okresie próby i to zaledwie w dwa lata od uprawomocnienia się wyroku. Podkreślić trzeba, że w zasadzie oskarżony ponownie posiadał zbliżone ilości środków i zbliżone ilości ich sprzedał. Także na niekorzyść oskarżonego w niniejszej sprawie zdaniem Sądu przemawia młody wiek oskarżonego. Oskarżony ma 28 lat, jest osobą w sile wieku, a już drugi raz jest karany za przestępstwa przeciwko temu samemu dobru. W ocenie Sądu także uzależnienie od narkotyków nie jest okolicznością łagodzącą, a to dlatego, że oskarżony nie posiadał ilości takich jakby miał je zużywać na potrzeby własne, a ewidentnie posiadał ilości handlowe. Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że jego działań nie usprawiedliwia jego sytuacja majątkowa. Oskarżony handlował narkotykami, bo jest to prosty i szybki sposób na zarobienie dużych pieniędzy, a wniosek ten Sąd wysnuwa z tego, że oskarżony jest osobą która z łatwością może pracować poza granicami Ś. w państwie niemieckim, tam zaś nawet minimalne wynagrodzenie jest wynagrodzeniem w realiach polskich wysokim.

Także zdaniem Sądu na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że wiedząc, że jest uzależnionym od narkotyków zapisał się na terapię, ale jej nie realizuje, jak wskazano w informacji z leczenia, ma trudności z realizacją leczenia. Oskarżony handlował narkotykami i to różnego rodzaju.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zasadnym jest orzec wobec oskarżonego karę za czyn z pkt I 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a z pkt II 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności. Oba czyny tj. z art. 62 ust. 2 i 59 ust. 1 cytowanej ustawy zagrożone są karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. W zawiązku z uprzednią karalnością oskarżonego i orzeczoną karą pozbawienia wolności wyrokiem IIK 114/13 – jedyna kara jaką Sąd w niniejszej sprawie orzec mógł to bezwzględna kara pozbawienia wolności. Wymierzając karę za czyn z pkt I Sąd wziął pod uwagę i ilość posiadanych środków i to, że oskarżony posiadał dwa rodzaje środków. Posiadał je i przy sobie w dwóch porcjach i w mieszkaniu ukryte w lodówce. Ilość środków, poporecowanie ich uprzednią karalność za taki sam czyn stanowiła podstawę do wymierzania kary ponad dolną granicę ustawowego zagrożenia. W ocenie Sądu adekwatną do czynu była kara 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę za czyn II Sąd wziął pod uwagę kilkakrotność sprzedaży narkotyków i fakt kwalifikacji czynu w zw. z art. 12 k.k., a także to że już uprzednio oskarżony była karany za taki sam czyn.

Orzekając karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność za takie same czyny, fakt popełnienia ich w okresie próby i to już po 2 latach od uprawomocnienia się wyroku, fakt posiadania i handlu różnymi rodzajami narkotyków. W ocenie Sądu uprzednia kara (pobyt w areszcie śledczym) nie wywarły żadnego wpływu na oskarżonego, uprzednia kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania absolutnie nie spełniła prewencji indywidualnej, nie ukształtowała oskarżonego i nie odstraszyła go od handlu narkotykami. Oskarżony jest osobą całkowicie niepoprawną, ukierunkowaną na szybki i łatwy zarobek, nie bacząc na zakazy prawne, nie bacząc na prawo karne i konsekwencje czynów. Choć oskarżony ma możliwości zarobkowe to woli zarabiać popełniając przestępstwa, a skoro tak to Sąd musiał wymierzyć taką karę by proceder ten stał się dla oskarżonego nieopłacalny. Nie było żadnych podstaw by karę ukształtować w dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Działanie oskarżonego – podjęcie terapii Sąd ocenia jako iluzoryczne, podjęte tylko na potrzeby postępowania karnego by

stworzyć pozory próby leczenia. Sąd bowiem po uzyskaniu zaświadczenia o podjęciu terapii sprawdził czy oskarżony ją realizuje i okazało się, że z marnym zaangażowaniem.

Art. 63 § 1 k.k. obliguje Sąd do zaliczenia okresu faktycznego pozbawienia wolności na poczet kary, co też Sąd w wyroku uczynił.

Na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci marihuany o wadze 76,69 grama netto oraz amfetaminy o wadze 291,14 grama netto wraz z opakowaniami, zarządzając jednocześnie ich zniszczenie. Sąd przyjął taką ilość środka do przypadku jaka pozostała po wykonanych badaniach, zaś z uwagi na to, że także dowodami były opakowania środków - Sąd zastosował art. 44 § 2 k.k.

Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści pochodzącej z przestępstwa w wysokości 1.337 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści siedem 00/100 złotych). Na taką kwotę wskazywały przeprowadzone dowody w sprawie.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 400 zł. Oskarżony jest osobą młodą, ma duże możliwości zarobkowe, koszty i opłatę ponieść może.